

Minister Zdrowia

Warszawa, 08 czerwca 2022

RKN.051.14.2022.MW

Pan
Marcin Wiącek
Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 17 marca 2022 r., znak: VII.7033.54.2022.AMB, dotyczące studentów będących obywatelami Polski, którzy dotychczas kształcili się na kierunkach medycznych ukraińskich uczelni wyższych, proszę o przyjęcie odpowiedzi na poruszone w nim kwestie.

W odniesieniu do kwestii różnic programowych oraz konieczności uiszczania opłat przez studentów z tego tytułu, opierając się na przepisach ustawy z dnia 12 marca 2022 r., o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz.U. z 2022 r. poz. 583), należy zauważyć, że zarówno obywatelowi polskiemu jak i obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy, którzy w dniu 24 lutego 2022 r. byli studentami uczelni działającej na terytorium Ukrainy i którzy oświadczą, że w tym dniu studiowali na określonym roku studiów na danym kierunku i poziomie studiów w uczelni działającej na terytorium Ukrainy i nie dysponują dokumentami poświadczającymi okresy studiów, zdane egzaminy, zaliczenia lub praktyki zawodowe, wydanymi przez tę uczelnię, mogą zostać uznane odpowiednie okresy tych studiów w drodze weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się. Jednakże uczelnia, w której student, ubiega się o przyjęcie na studia, przeprowadza weryfikację osiągniętych efektów uczenia się zgodnie z ustalonymi przez siebie zasadami.

W przypadku stwierdzenia różnic w programie studiów lub efektach uczenia się uczelnia może zobowiązać studenta, do złożenia określonych egzaminów lub odbycia praktyk zawodowych. Przepisy wprowadzone ustawą nie regulują zasad weryfikowania różnic programowych, jak również opłat z nimi związanych. W związku z tym, ustalenie różnic programowych, sposób ich uzupełnienia i określenie ewentualnych kosztów należy do wyłącznej kompetencji uczelni, biorąc pod uwagę jej szeroką autonomię w tym zakresie. Należy również zwrócić uwagę, że wszelkie rozstrzygnięcia władz uczelni w tej materii, nie podlegają ocenie ani kontroli ze strony Ministra Zdrowia. Niemniej jednak Minister Zdrowia wraz z Ministrem Edukacji i Nauki, wystosował list do uczelni kształcących na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym, w którym rektorzy zostali poproszeni o nieobciążanie studentów dodatkowymi kosztami za czynności edukacyjne, licząc na ich zrozumienie w zaistniałej sytuacji.

Podobnie jak w przypadku określenia i wyceny różnic programowych, wykaz dokumentów niezbędnych w procesie przeniesienia, w tym wymóg przedłożenia tłumaczenia poświadczonego, jest ustalany i zatwierdzany indywidualnie przez uczelnie. Kwestia odpłatności za te czynności pozostaje poza kompetencjami Ministra Zdrowia, a odpowiednie uregulowanie znajduje się w ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1326), gdzie art. 16 ust 1 ww. ustawy, wskazuje, że wynagrodzenie za czynności tłumacza przysięgłego ustala umowa ze zleceniodawcą, chyba że chodzi tłumaczenie na żądanie sądu, prokuratora, Policji oraz organów administracji publicznej. W tej sytuacji zgodnie z art. 16 ust. 2 ww. ustawy Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, stawki wynagrodzenia za czynności tłumacza przysięgłego wykonane na żądanie ww. podmiotów. Minister Zdrowia zgodnie z powyższym, nie ma uprawnień do podjęcia działań w tym zakresie czy wskazania uczelniom zaniechania jakichś czynności. Warto jednak wspomnieć, że na terenie całego kraju zostały otworzone punkty pomocy prawnej, psychologicznej, a także została stworzona lista tłumaczy-wolontariuszy, gdzie świadczona jest pomoc pro bono dla osób poszkodowanych w wyniku konfliktu zbrojnego na Ukrainie.

Odnosząc się do podanych informacji w piśmie Pana Ministra dotyczących niemożności ukończenia studiów w Polsce w planowanym terminie, a przede wszystkim do konieczności odbycia ostatnich dwóch lat studiów w uczelni znajdującej się na terenie Unii Europejskiej, uprzejmie informuję, że w krajowym oraz unijnym systemie prawnym nie ma tego typu przepisów. Regulacje prawne dotyczące uznawalności kwalifikacji zawodowych na terytorium Unii Europejskiej reguluje dyrektywa 2005/36/WE

Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. W świetle obowiązujących przepisów, student w celu ukończenia studiów wyższych i uzyskania dyplomu musi zrealizować cały program przewidziany na polskiej uczelni. Mając na uwadze autonomię uczelni medycznych, nie jest planowane wydanie regulacji oraz zaleceń zobowiązujących uczelnie do przyjęcia studentów na konkretny semestr studiów ani uznawania osiągnięć studentów na danym etapie nauki. Kwestie te, z powodu ewentualnych różnic programowych między uczelniami ukraińskimi a polskimi, należy pozostawić ocenie uczelni przyjmującej studentów studiujących dotychczas za granicą. Jednocześnie należy wskazać, że osoby ubiegające się o kontynuację studiów w polskich uczelniach były informowane o ewentualnej możliwości przyjęcia ich przez polskie uczelnie na niższy rok studiów.

Z poważaniem
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Piotr Bromber
Podsekretarz Stanu

/dokument podpisany elektronicznie/